

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 365/2016
12.04.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.Б., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 4) КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Б., адвоката Р.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 71/14 од 08.06.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 797/15 од 20.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 12.04.2016. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Б., адвоката Р.М. поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 71/14 од 08.06.2015. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 797/15 од 20.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу К 71/14 од 08.06.2015. године, окривљени И.Б. оглашен је кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 4) КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 18 година у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 10.07.2013. године. Том пресудом на основу одредби чланова 261. и 264. став 1. ЗКП окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 480.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, док је оштећени Р.М. на основу одредбе члана 258. став 4. ЗКП упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 797/15 од 20.11.2015. године, усвајањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Крагујевцу преиначена је пресуда Вишег суда у Крагујевцу К 71/14 од 08.06.2015. године тако што је окривљени И.Б. оглашен кривим због кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 4) КЗ за

које је осуђен на казну затвора у трајању од 30 година, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 10.07.2013. године до упућивања на издржавање казне затвора. Том пресудом на основу одредби чл. 261, 262. ст. 1. и 2. и 264. став 1. ЗКП окривљени је обавезан да накнади трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем, док је оштећени Р.М. на основу одредбе члана 258. став 4. ЗКП упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, док су жалбе окривљеног И.Б. и његовог браниоца, адвоката М.Р. као неосноване одбијене.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног И.Б., адвокат Р.М., због повреде закона из члана 485. став 1. у вези члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и члана 2. КЗ и због, а како то произилази из садржине захтева због повреде закона из члана 439. тачка 1) ЗКП и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, односно да исте укине и предмет врати апелационом суду на поновно суђење, пред потпуно измењеним већем, уз захтев да Врховни касациони суд одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи и уз молбу да буде обавештен о седници већа.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Б., адвоката Р.М. је неоснован.

Бранилац окривљеног И.Б. побијајући правноснажне пресуде због повреде закона у захтеву је навео да изрека правноснажне пресуде не садржи опис кривице окривљеног која се огледа у његовој свести о забрањености дела, као једног од конститутивних елемената кривичног дела, из чега, по оцени Врховног касационог суда произилази да захтев подноси због повреде закона из члана 439. тачка 1. ЗКП.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, изрека правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 797/15 од 20.11.2015. године садржи сва субјективна и објективна обележја бића кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 4) КЗ за које је окривљени оглашен кривим и следствено томе опис кривице окривљеног која се огледа у

његовој свести о забрањености дела и то тако што је у изреци првостепене пресуде навео да је окривљени био свестан да је његово дело забрањено.

Побијајући правноснажну пресуду Апелационог суда у Крагујевцу због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП бранилац окривљеног И.Б. у захтеву наводи да је суд прекорачио објективни идентитет оптужбе, у погледу начина извршења дела – лишења живота ошт. сада пок. М.Г. наводима да је окривљеном подигнутом и измењеном оптужницом јавног тужиоца стављено на терет да је критичном приликом оштећену с преда ухватио за врат и снажним стезањем је притегао у пределу гркљана, наневши јој при том телесне повреде тешке природе у виду прелома оба велика рога подјезичне кости, прелома оба велика рога штитасте хрскавице и прелома деветог ребра са леве стране, услед којих повреда је ошт. сада пок. Г. био прекинут доток кисеоника и наступила смрт, док је окривљени изреком правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу оглашен кривим да је оштећену лишио живота тако што је исту ударио у пределу лица, па јој је, када је она успаничено почела да виче и маше рукама, да би је спречио да пружи отпор, шаком десне руке ухватио за врат, с преда и снажним стезањем у пределу гркљана, а био је свестан да на такав начин исту може лишити живота, па је на то пристао, исту загушио услед чега је дошло до њене смрти.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, Врховни касациони суд налази да из чињеница и околности наведених у правноснажној пресуди, а утврђених на претресу, а наиме, да је окривљени шаком десне руке оштећену ухватио за врат, с преда и снажним стезањем у пределу гркљана, свестан да на такав начин исту може лишити живота на шта је пристао, исту загушио, услед чега је дошло до њене смрти, којом приликом је оштећеној нанео и прелом оба велика рога подјезичне кости, прелом оба велика рога штитасте хрскавице и прелом деветог ребра које је суд унео у изреку пресуде није довело до објективног прекорачења оптужбе, имајући у виду да је тако прецизиран чињенични опис кривичног дела из изреке правноснажне пресуде у погледу начина на који је окривљени предузео радњу извршења предметног кривичног дела која се огледа у лишавању живота неког лица остао у границама чињеничног основа оптужнице, то јест у границама чињеница и околности на којима се оптужба заснива, а из којих произилазе сва законска обележја кривичног дела тешко убиство из члана 114. тачка 4) КЗ.

Стога се, по оцени Врховног касационог суда, неосновано захтевом за заштиту законитости указује да је правноснажном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Из образложења захтева и навода да у правноснажној пресуди Апелационог суда у Крагујевцу нису садржани разлози из којих се одбијају као неосновани наводи одбране да је исказ окривљеног дат у предмету Ки 59/13 Вишег суда у Крагујевцу прибављен изнуривањем, као и да су нелогични разлози из

образложења пресуде који се односе на одбијање навода жалбе да окривљени није био способан да схвати значај и последице давања исказа у преткривичном и претходном поступку када је признао извршење кривичног дела у питању, указивањем да је суд погрешно оценио психијатријско вештачење окривљеног на околност да ли је исти био способан да буде саслушан и да учествује у поступцима као и да схвати значај ових радњи, а које признање је у каснијој фази поступка оповргао, по оцени Врховног касационог суда, произилази да захтев подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Поред тога, бранилац окривљеног у поднетом захтеву је истакао да оспорава налаз и мишљење вештака др М.Т. од 23.07.2013. године, а на коме је засновано чињенично стање, наводима да је вештак приликом обављања вештачења, а ради давања налаза и мишљења о узроку смрти оштећене, погрешно поступио када је користио податке из списка предмета, као и да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени критичном приликом лишио живота ошт. сада пок. М.Г., указивањем да је вештак судске медицине др М.Т. у свом налазу са мишљењем навео да се узрок смрти оштећене не може са сигурношћу утврдити, те да је овај вештак у свом исказу навео да је смрт највероватније насилна и навео је само највероватнији, а не са сигурношћу утврђени узрок смрти, док је у свом исказу на претресу пред другостепеним судом дана 18.11.2015. године навео да сам прелом подјезичне кости или хрскавице штитасте жлезде не доводи до прекида дотока кисеоника и да следствено томе, а такође имајући у виду и чињеницу да у кући оштећене нису нађени трагови присуства окривљеног у истој, нити трагови који би указивали да је окривљени био у контакту са оштећеном, као и чињеницу да се исти критичном приликом налазио у кафићу "... " (што би потврдили сведоци К.Р. и П.Н. које је суд одбио да саслуша).

По налажењу Врховног касационог суда изложеним наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Б. у суштини се оспорава чињенично стање утврђено правноснажном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу предметног кривичног дела.

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање не представљају законске разлоге у оквиру повреда таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени, преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, Врховни касациони суд се у ове наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Б., није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.